

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/101/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8817201591
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8817201591.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Zlaty Simkovej a JUDr. Karola Krochtu v právnej veci žalobcu: A. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. 4, XXX XX E., zast.: JUDr. Katarína Čorbová, advokátka, AK Žižkova 39, 040 01 Košice proti žalovanému: Z. Q. Kapráľ, nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX E. XXX, zast. JUDr. Martin Timko, advokát, Hlavná 23, 080 01 Prešov o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy 5.000,- Eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 3C/12/2017-146 zo dňa 19.09.2018 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutej časti, t.j. vo výroku IV., ktorým súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol a vo výroku V., ktorým súd 1.inštancie žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu s tým, že mu trovy prvoinštančného konania je p o v i n n ý uhradiť žalobca.

P r i z n á v a žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady rozhodne súd 1.ištancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie pripustil zmenu návrhu tak, ako to uviedol zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 19.09.2018 s tým, že žalobca žiada, aby súd vydal tento rozsudok: I. Žalovaný je povinný v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku uverejniť na oficiálnom webovom sídle obce E. a na oficiálnej úradnej tabuli obce E. po dobu 72 hodín ospravedlnenie s nasledujúcim textom: „Ja, Q. E., starosta obce E., sa ospravedlňujem A. Č., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. X, XXX XX E., za nepravdivé a osočujúce výroky, ktoré som na jeho adresu uviedol na verejnom súdnom pojednávaní na Okresnom súde vo Vranove nad Topľou v právnej veci sp. zn. 8Cb/60/2015 dňa 28.06.2016, ktorými som tvrdil, že pán Č. sa ako člen organizovanej zločineckej skupiny podieľal na okradnutí určitých ľudí o pozemky v katastri obce E. a následne ich predával za trojnásobne až štvornásobne vyššie ceny, čím malo dôjsť k okradnutiu všetkých občanov obce aj chatárov. Tieto výroky sa nezakladajú na pravde.“ II. Žalovanému uložil povinnosť do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku zaplatiť žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 5.000,- Eur. III. Žalobcovi priznal voči žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. IV. Súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol. V. Vyslovil, že žalovanému sa priznáva nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, o ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. VI. Napokon uviedol, že bolo dané poučenie o práve odvolania.

2. Právne odôvodnil súd prvej inštancie svoje rozhodnutie ust. § 11 a ust. § 13 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka a zmenu žaloby ust. § 139 Civilného sporového poriadku (ďalej C.s.p.).

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca žiadal aby súd vydal rozsudok tak, ako to spresnil jeho právny zástupca na pojednávaní dňa 19.09.2018. Pripustil zmenu návrhu tak, ako to žiadal zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 19.09.2018 v znení ako je to uvedené v bodoch I, II, III výroku tohto rozsudku a o takto zmenenom návrhu po vykonanom dokazovaní rozhodol.

4. Súd prvej inštancie v bode 21. odôvodnenia rozsudku upresnil, že žalobca žiadal uložiť žalovanému povinnosť v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku uverejniť na oficiálnom webovom sídle obce E. a na oficiálnej úradnej tabuli obce E. po dobu 72 hodín ospravedlnenie s príslušným textom. Takýto výrok rozsudku je nevykonateľný, pretože povinnosť uverejniť niečo na oficiálnom webovom sídle a oficiálnej úradnej tabuli môže byť uložená výlučne len obci E., a to len takým spôsobom, aby obec E. strpela uverejnenie správy určitého obsahu. Obec E. však vo vzťahu k žalobcovi neporušila žiaden zákonný predpis, ani nič na svojej webovej stránke nezverejňovala. Žalovaný by ani nemohol splniť pre zásadný nedostatok svojich rozhodovacích a technických podmienok zverejnenie na webovej stránke a úradnej tabuli obce E., pretože poslanci obce by s tým nemuseli súhlasiť. Pokiaľ sa týka žaloby žalobcu ohľadom zaplatenia nemajetkovej ujmy žalovaným vo výške 5.000,- Eur, tak aj v tej časti musel súd prvej inštancie žalobu zamietnuť, pretože žalobca nepredložil žiaden dôkaz, napr. výsluchom svedkov - občanov obce E., rodinných príslušníkov a pod. v tom smere, že vyjadrenie žalovaného ako starostu obce na pojednávaní konanom na Okresnom súde vo Vranove nad Topľou dňa 28.06.2016 sp.zn. 8Cb/60/2015, ho poškodujú v zamestnaní, bydlisku, podnikaní, alebo iným spôsobom. Žalovaný ako starosta obce a štatutárny zástupca obce E. na pojednávaní dňa 28.06.2016 bezprostredne reagoval na výsluch predchádzajúceho starostu obce E. A. R. s tým, že bol vyzvaný súdom na pojednávaní, aby sa vyjadril ku skutočnostiam, ktoré vypovedal bývalý starosta obce A. R.. V rámci tejto svojej výpovede žalovaný po prednese právneho zástupcu obce E. uviedol, že po tom, čo si vypočul svedka, tak konanie týchto ľudí nesie všetky znaky organizovanej zločineckej skupiny.

5. Zo spisu, ktorý bol oboznámený súdom prvej inštancie, konkrétne sp. zn. 8Cb/60/2016 Okresného súdu Vranov nad Topľou vo veci žalobcu: Š. K. proti žalovanému: Obec E. o zaplatenie 72.017,53 Eur s prísl. vyplýva, že žalobca A. Č. bol prítomný ako verejnnosť na všetkých pojednávaniach v tejto veci, ako to vyplýva z obsahu zápisníc o pojednávaní zo dňa 21.04.2016, 28.06.2016, 01.12.2016, 26.01.2017. V konaní vedenom na Okresnom súde vo Vranove nad Topľou pod sp. zn. 6C/147/2005, kde sa riešila vec žalobcov v 1-9 rade proti žalovanému Š. K. o určenie vlastníckeho práva a kde sa riešila platnosť alebo neplatnosť Kúpnej zmluvy zo dňa 19.11.2002, na základe ktorej nadobudol Š. K., žalobca v konaní 8Cb/60/2016 a žalovaný v konaní 6C/147/2005 nehnuteľnosti od obce E. sa žalobca A. Č. nezúčastnil ani jedného pojednávania. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že žalobca v tomto konaní, A. Č., mal záujem sledovať výsledok konania sp.zn. 8Cb/60/2016. V tomto konaní sa žalovaný ako nový starosta obce E. vyjadril a zaujal stanovisko ku skutočnostiam, ktoré sa prejednávali jednak v tomto konaní, 8Cb/60/2016, a ktoré sa prejednávali aj v konaní sp.zn. 6C/147/2005. Tam bolo jednoznačne preukázané, že Š. K. nadobudol od obce E. pozemky po 200,- Sk za m² v celkovej výmere 10 848 m² s tým, že ako to vyplýva z obsahu spisu Okresného súdu vo Vranove nad Topľou sp. zn. 6C/147/2005, tak svedok Q. Č. potvrdil vo svojom vyjadrení zo dňa 12.10.2016 na čl. 851 tú skutočnosť, že Š. K., žalovaný v konaní sp.zn. 6C/147/2005, podľa Kúpnej zmluvy zo dňa 19.11.2002 zaplatil za 1 m² nehnuteľnosti 200,- Sk prakticky ihneď po kúpe nehnuteľnosti ponúkal túto nehnuteľnosť na predaj v Prešovskom večerníku, č. inzerátu XXXXXXXX v r. 2002 za sumu 900,- Sk m², ktorú ponúkal cez sprostredkovateľa predaja, teda suma bola 4,5 násobne vyššia, za akú nehnuteľnosti kúpil. Tieto skutočnosti vyplynuli z dokazovania v konaní sp.zn. 6C/147/2005 a v konaní sp.zn. 8Cb/60/2015. Prevod nehnuteľností podľa tejto Kúpnej zmluvy zo dňa 19.11.2002 mal byť schválený obecným zastupiteľstvom takým spôsobom, že z celkového počtu 11 poslancov boli prítomní 6 a všetci hlasovali za predaj nehnuteľností. Na základe týchto skutočností po výsluchu svedka A. R., bývalého starostu obce E., žalovaný ako starosta obce urobil prednes účastníka občianskeho súdneho konania, pri ktorom sa vyjadril tak k výpovedi svedka A. R., ako aj k prejednáwanej veci a výsledkom dokazovania, pri ktorom vyjadrení vychádzal z opisu skutočností, ktoré predchádzali uzavretiu Kúpnej zmluvy zo dňa 19.11.2002. Týmto svojim vyjadrením v konkrétnom prípade neporušil základné práva na ochranu osobnosti žalobcu, pretože tieto vyjadrenia mali základ vo vykonanom dokazovaní. Súd prvej inštancie mal za preukázané z vykonaného dokazovania, že vyjadrením žalovaného ako starostu obce v konaní sp.zn. 8Cb/60/2016 na pojednávaní dňa 28.06.2016 predniesol svoj hodnotiaci úsudok, v ktorom vyjadril svoj subjektívny názor na celú vec a vzhľadom na vykonané dokazovanie v konaní sp.zn. 8Cb/60/2015, hlavne výpoveď bývalého starostu A. R., stanovisko žalovaného možno považovať za primerané a nemožno to považovať za hanobenie či zneuctenie žalobcu, ktorý bol prítomný ako verejnnosť na pojednávaní dňa 28.06.2016.

Vyjadrenia žalovaného na pojednávaní dňa 28.06.2016 tak ako sú formulované a zapísané v zápisnici o pojednávaní zo dňa 28.06.2016 s prihliadnutím ku všetkým súvislostiam a okolnostiam, za ktorých k týmto vyjadreniam zo strany žalobcu došlo, nepovažoval súd prvej inštancie za taký zásah do osobnosti žalobcu, ktorý by bolo možné považovať za neoprávnený a ktorý by presahoval takú mieru, ktorú už nemožno tolerovať. V celom konaní sp.zn. 8Cb/60/2015 žalovaný ako starosta obce E. ani v jednom prípade neuviedol meno žalobcu, kde by žalobcu menovite označoval za člena zločineckej skupiny.

6. Zamietnutie návrhu žalobcu na pojednávaní dňa 19.09.2018, ktorým žiadal, že ak súdu nebude postačovať jeho vyjadrenie, nech zabezpečí zvukový záznam z pojednávania zo dňa 28.06.2016 v konaní sp.zn. 8Cb/60/2015 odôvodnil súd prvej inštancie tak, že tak právny zástupca žalobcu, ako aj žalobca na záver pojednávania dňa 19.09.2018 uviedli, že žiadajú, aby súd vo veci rozhodol s tým, že žalobca nemá ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania. Zástupca žalovaného, ako aj žalovaný, takisto uviedli, že nemajú ďalšie návrhy na dokazovanie a žiadali, aby súd vo veci rozhodol. Na základe toho súd prípadný návrh zástupcu žalobcu na zabezpečenie zvukového záznamu z pojednávania zo dňa 28.06.2016 zamietol, nakoľko v tejto veci bolo vykonané rozsiahle dokazovanie postačujúce na rozhodnutie súdu tak, ako to žiadali účastníci, ako aj zástupcovia.

7. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie ust. § 255 ods. 1 C.s.p. v spojitosti s § 262 ods. 1, 2 C.s.p. tak, že uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému trovy konania, nakoľko žalovaný mal v konaní úspech vo veci v celom rozsahu. Súd žalobu žalobcu zamietol v celom rozsahu s tým, že o trovách konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

8. Proti tomuto rozsudku a to konkrétne proti výrokom IV. a V., teda proti výroku, ktorým súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol a vo výroku V., ktorým súd prvej inštancie žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu podal včas odvolanie žalobca. Právne odôvodnil svoje odvolanie ust. § 365 ods.1 písm.b/,e/, f/ a h/ C.s.p. Teda namietal nesprávny procesný postup, ktorý mu mal znemožniť, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Namietal, že súd prvej inštancie nevykonal navrhované dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Vo veci bolo nariadených päť pojednávaní, avšak z procesných dôvodov sa riadne uskutočnili iba dve pojednávania a to pojednávanie dňa 21.05.2018 a pojednávanie dňa 19.09.2018. K uskutočneniu ostatných pojednávaní nedošlo, čo žalobca považuje za potrebné explicitne vyjadriť pre účely ďalších častí svojho odvolania. Za najzásadnejšie procesné pochybenia súdu prvej inštancie považuje žalobca nedodržanie zákonom stanoveného procesného postupu upraveného v ust. § 181 ods. 2 C.s.p. Vytýkaná procesná vada je už sama o sebe tak zásadného charakteru, že aj bez nižšie uvedených nedostatkov, ako aj procesného postupu súdu prvej inštancie je samostatne spôsobilá determinovať zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie. V konkrétnej veci je však táto vada ešte zásadnejšieho charakteru, pretože ako vyplýva z odôvodnenia bodu 21. napadnutého rozsudku, žaloba žalobcu bola zamietnutá pre nevykonateľnosť výroku, ktorý žalobca v konaní navrhoval vydať. Žalobca má za to, že ak by si súd riadne splnil svoje povinnosti vyplývajúce z ustanovenia § 181 ods. 2 C.s.p., nemuselo by dôjsť k zamietnutiu žaloby. Ďalšie zásadné procesné pochybenie súdu prvej inštancie videl žalobca v tom, že súd prvej inštancie nedodržal ust. § 182 C.s.p., podľa ktorého ak súd pojednávanie neodročí, pred jeho skončením vyzve strany, aby zhrnuli svoje návrhy a vyjadrili sa k dokazovaniu a k právnej stránke veci. Ak súd po vyjadrení strán nepovažuje za potrebné vykonať ďalšie dôkazy, uznesením vyhlási dokazovanie za skončené. Z obsahu spisu však nepochybne vyplýva, že k vydaniu napadnutého rozsudku nepredchádzalo ukončenie dokazovania procesne správnym spôsobom, keďže súd prvej inštancie v konaní, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo vôbec uznesením nevyhlásil dokazovanie za skončené. Zmätočne a nepochopiteľne vyznieva aj konanie súdu prvej inštancie, ktorým sa dokazovanie končí dňa 21.05.2018, pojednávanie za účelom vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej odročil na deň 20.06.2018. Pojednávanie sa však 20.06.2018 neuskutočnilo, keďže bolo súdom dňa 15.06.2018 zrušené za účelom, aby sa pripojili spisy Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 8Cb/60/2015 a sp. zn. 6C/147/2005. Žalobca však nechápe tento procesný postup súdu prvej inštancie, keď zo zvukového záznamu z pojednávania dňa 21.05.2018, a to konkrétne od časovej sekvencie približne 51 min. 30 sek. explicitne vyplýva, že zástupca žalovaného nežiadal pripojiť spis Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 6C/147/2005, pričom na zvukovom zázname súd prvej inštancie pár sekúnd predtým konštatuje, že celý spis sp. zn.8Cb/60/2015 je už do konania pripojený. Aj z uvedených dôvodov vyznievajú podivne, ba až zarážajúco dôvody, pre ktoré sa vyhlásenie rozsudku

dňa 20.06.2018 neuskutočnilo. Aj napriek skutočnosti, že zástupca žalovaného na pojednávaní dňa 21.05.2018 explicitne nežiadal pripojiť spis Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 6C/147/2005, súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 19.09.2018 sa oboznamoval aj s obsahom tohto spisu, čo nie je len v rozpore s namietanými procesnými pochybeniami súdu prvého stupňa týkajúcimi sa dokazovania, ale aj v rozpore so zásadou kontradiktórnosti strán sporu a zabezpečenia rovnosti strán v konaní pred súdom. Ďalšie procesné pochybenia sa týkajú dokazovania vykonaného súdom na riadne uskutočnených pojednávaniach. Zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 19.09.2018 vyplýva, že na tomto hlavnom pojednávaní zástupca žalobcu navrhol pripojenie zvukového záznamu z pojednávania Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 8Cb/60/2015 zo dňa 28.06.2016 a to za účelom presnej verifikácie osoby, ako aj ďalších skutočností, ktoré boli podstatné pre správne posúdenie predmetu konania vedeného pod sp. zn. 3C/12/2017. Na to sám žalovaný uviedol, že taktiež nevie uviesť, či žalovaný výrok, ktorým malo byť zasiahnuté do práv na ochranu osobnosti žalobcu povedal on alebo iná osoba. Pre úplnosť znova žalobca zopakoval, že súd prvej inštancie predpísaným spôsobom neukončil dokazovanie podľa ust. § 182 C.s.p. ani na pojednávaní dňa 19.09.2018. Bližšie to má vyplývať z obsahu zápisnice z toho dňa. Zástupca žalobcu tak pred rozhodnutím vo veci samej dňa 19.09.2018 nemal možnosť trvať na svojom procesnom návrhu týkajúcom sa pripojenia zvukového záznamu z pojednávania Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 8Cb/60/2015 zo dňa 28.06.2016, keďže nebol konajúcim súdom vopred upozornený na ukončovanie dokazovania súdom prvej inštancie, teda mu bola ako žalobcovi taktiež odňatá možnosť konať pred súdom a riadnym spôsobom uplatňovať jednotlivé prostriedky procesnej obrany a procesného útoku. Zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 19.09.2018 v žiadnom prípade nevyslovil prednes zaprotokolovaný do zápisnice z predmetného pojednávania a síce prednes „Žiadam, aby súd rozhodol s tým, že žalobca nemá ďalšie návrhy na dokazovanie (...). Ďalšie návrhy na dokazovanie nemáme.“ (časová sekvencia zvukového záznamu z pojednávania dňa 19.09.2018 od 1 hod. 0 min. 55 sek. a nasl.). Citovaný prednes bol namiesto zástupcu žalobcu nadiktovaný do zápisnice autonómne a priamo súdom prvej inštancie bez toho, aby ho zástupca žalobcu predtým na pojednávaní sám vyslovil, respektíve, aby s ním zástupca žalobcu na pojednávaní vyslovil svoj súhlas. Nesprávnosť skutkových zistení súdu prvej inštancie z procesného hľadiska potvrdzuje aj to, že súd v odôvodnení napadnutého rozsudku a to konkrétne v bodoch 14. a 17. odôvodnenia konštatuje, že určité trestné stíhanie sa nezačalo iba z dôvodu jeho premlčania, pričom toto mal mať súd prvej inštancie za preukázané. Súd prvej inštancie na pojednávaniach procesným spôsobom nevykonával žiadny dôkaz potvrdzujúci tieto skutočnosti, ktoré v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatuje ako preukázané. Z bodu 23. odôvodnenia rozsudku napríklad vyplýva, že mal za preukázané, že žalobca sa v konaní vedenom Okresným súdom vo Vranove nad Topľou pod sp. zn. 6C/147/2015 nezúčastnil žiadneho pojednávania. Nie je žalobcovi zrejmé na podklade ktorých skutočností mal súd tieto svoje tvrdenia za preukázané, keďže k procesne prípustnému pripojeniu spisového materiálu Okresného súdu vo Vranove nad Topľou pod sp. zn. 6C/147/2015 do konania 3C/12/2017 nikdy nedošlo. Z hmotnoprávneho hľadiska má žalobca za to, že tak prostredníctvom samotnej žaloby, ako aj prostredníctvom vykonaného dokazovania bola dostatočným spôsobom preukázaná oprávnenosť jeho nároku na ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy, keďže ako sa vo svojich procesných prednesoch vyjadril samotný žalovaný: „Zákonná ochrana je daná zásadne v prípadoch, v ktorých sú vytýkané prejavy nepravdivé alebo pravdu skresľujúce“. S týmto tvrdením žalovaného sa žalobca v celom rozsahu stotožňuje. Má za to, že práve zásah do osobnostných práv žalobcu na pojednávaní dňa 28.06.2016 zo strany žalovaného bol spôsobilý bez ďalšieho založiť dôvodnosť žaloby, ktorá je predmetom prejednávaného sporu, keďže tvrdenia žalovaného, ktoré odzneli na predmetnom pojednávaní sa v žiadnom prípade nezakladajú na pravde, ba dokonca by mohli byť označené ako účelová a ničím nepodložená lož. Uvedené je možné preukázať prostredníctvom výpisu z registra trestov žalobcu zo dňa 24.08.2018, v zmysle ktorého žalobca ku dňu 24.08.2018 nemá žiadny záznam v Registri trestov Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky. Žalobca ako dôkaz tento výpis označil ako súčasť spisového materiálu. Žalobca taktiež odmieta tvrdenie žalovaného, v zmysle ktorého bol žalobca osobou verejne činnou, pričom z prednesov žalovaného vyplýva, že žalobca rozhodoval o nakladaní s verejnými prostriedkami obce Kvakovce, bol platený z verejných zdrojov a bol s obcou Kvakovce vo viacerých právnych vzťahoch odplatného charakteru. Žalobca však má v prvom rade za to, že predmetné tvrdenie žalovaného je taktiež zavádzajúce, keďže žalobca nikdy nenakladal s verejnými prostriedkami obce E.. Argumentum ad absurdum by predmetné tvrdenie žalovaného znamenalo, že verejne činnou osobou je každý, kto je platený z finančných zdrojov územnej samosprávy a to napríklad vrátane gastronomických, technických a pomocných zamestnancov, respektíve brigádnikov, ktorí sú s územnou samosprávou v určitom odplatnom právnom vzťahu. Žalobca nikdy nevykonával funkciu, ktorú by bolo možné subsumovať napríklad pod článok 2 ods. 1 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri

výkone funkcií verejných funkcionárov. Rovnako žalobcovi nie je známe akú skutočnosť chcel žalovaný preukázať prostredníctvom Dohody o vykonaní práce zo dňa 26.03.2013, ktorú predložil konajúcemu súdu v priebehu konania. Dohodu uzatvoril žalobca s obcou E. a to z dôvodu jeho odborných znalostí týkajúcich sa problematiky, ktorá bola predmetom tejto dohody. Žalovaný svoju procesnú obranu opiera okrem iného o rozsudok NS ČR zo dňa 27.09.2006 vydaný pod sp. zn. 30Cdo/2218/2006, z ktorého vyplýva, že v konaní o ochranu osobnosti nemožno preskúmať pravdivosť výpovede vykonanej v inom občianskoprávnom konaní. Žalobca uviedol, že predmetné rozhodnutie nie je možné aplikovať na prejednávajúcu právnu vec a to najmä z dôvodu rozdielnosti skutkových stavov oboch právnych vecí. Časť odôvodnenia tohto rozsudku, ktorú žalovaný použil vo svojom vyjadrení je celkom zjavne vytrhnutá z kontextu celého jeho odôvodnenia. Žalobca vysvetlil rozdielnosť oboch právnych vecí s tým, že je možné konštatovať, že žalovaný do osobnostných práv žalobcu na pojednávaní dňa 28.06.2016 zasiahol neoprávneným spôsobom najmä z toho dôvodu, že jeho vyjadrenie ohľadom žalobcu bolo vyjadrením účastníka súdneho konania voči verejnosti, ktorá využila svoje právo sa na danom pojednávaní zúčastniť v zmysle článku 48 Ústavy Slovenskej republiky. Výkon povinnosti účastníka súdneho konania nie je bezbrehý a má určité limity. V prípade, ak dôjde k celkom zjavnému excesu z výkonu povinnosti účastníka súdneho konania, tak ako tomu bolo v prípade žalovaného na pojednávaní dňa 28.06.2016 v konaní vedenom na Okresnom súde vo Vranove nad Topľou pod sp. zn. 8Cb/60/2015, v takom prípade nemožno rozumne uvažovať o tom, že by takýto zásah do osobnostných práv žalobcu bol primeraný, respektíve konformný s ochranou žalobcových práv a právom chránených záujmov. Čo do namietanej príčinnej súvislosti medzi obsahom výpovede žalovaného na pojednávaní dňa 28.06.2016 v konaní vedenom na Okresnom súde vo Vranove nad Topľou pod sp. zn. 8Cb/60/2015 a neoprávneným zásahom do osobnostných práv žalobcu v nadväznosti na obsah relácie Paľba, ktorú v minulosti odvysielala TV Markíza považoval žalobca za potrebné uviesť, že v predmetnej relácii TV Markíza vo vzťahu ku žalobcovi neodznalo nič z toho, čo odznalo z úst žalovaného na inkriminovanom súdnom pojednávaní. Preto neoprávnený zásah do jeho osobnostných práv je v príčinnej súvislosti výlučne s nepravdivou výpoveďou žalovaného na pojednávaní konanom dňa 28.06.2016.

9. Žalobca sa v odvolaní zaoberal aj odôvodnením rozsudku v bode 21., teda že jedným z dôvodov prečo súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu bolo, že výrok rozsudku ako ho navrhoval vydať žalobca je podľa názoru súdu prvej inštancie nevykonateľný, lebo poslanci obce by s tým nemuseli súhlasiť. S uvedeným názorom sa žalobca nestotožnil. Poukázal na znenie ust. § 13 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov s tým, že starosta obce vykonáva okrem iného aj správu obce, teda je oprávnený na úradnej tabuli obce a taktiež na webovom sídle obce zverejňovať akékoľvek skutočnosti, pokiaľ sa týkajú správy obce a to bez predchádzajúceho súhlasu poslancov obecného zastupiteľstva. Zároveň žalobca uviedol, že webová stránka Obce E. nespĺňa ani štandardy vyplývajúce z výnosu Ministerstva financií Slovenskej republiky č. 55/2014 Z.z. o štandardoch pre informačné systémy verejnej správy. Obec E. má svoju „oficiálnu“ stránku zriadenú iba ako podstránku obyčajnej regionálno-turistickej webovej stránky www.domasacity.sk, ktorá v žiadnom prípade nemá charakter a nespĺňa štandardy informačného systému verejnej správy. Poslanci obce E. by s určitosťou nemohli žiadnym zákonným spôsobom zabrániť žalovanému, aby text ospravedlnenia vyplývajúci z navrhovaného výroku rozsudku na webovej stránke obce E. zverejnil. Zároveň žalobca poukázal na to, aké oznamy sú v čase písania odvolania na tejto webovej stránke zverejnené. Preto žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil v napadnutej časti a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania, ktorú vyčíslil po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

10. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný. Uviedol, že rozsudok v napadnutej časti je vecne správny. Navrhol ho potvrdiť a uplatnil si trovy odvolacieho konania. Žalobca, podľa názoru žalovaného, označuje procesné pochybenia súdu prvej inštancie, ktoré v predmetnom konaní nie sú dané. V nadväznosti na povahu dôvodov, pre ktoré súd prvej inštancie žalobu zamietol, teda najmä nevykonateľnosť prípadného výroku rozsudku, je zrejmé, že v tomto prípade nemožno procesnú povinnosť sporovej strany, o to viac žalobcu zastúpeného advokátom, ktorý sám vymedzil predmet konania, nahrádzať odkazom na predbežné právne posúdenie danej veci. Navyše je súd samozrejme povinný rešpektovať zásadu kontradiktórnosti civilného sporového konania. Súd prvej inštancie správne zamietol žalobu s odôvodnením, že žalovaný by pre nedostatok svojich rozhodovacích a technických podmienok nemohol text, ako žiadal žalobca, zverejniť. Vlastníkom domény www.domasacity.sk je Združenie chatárov a rekreatívov Domaša, o.z., pričom obecná stránka obce E. je na adrese www.kvakovce.eu. Žalobcovi je táto skutočnosť známa, keďže sám odkazuje na články zverejňované chatármi a rekreatívami M.,

ktoré nesúvisia s obcou Kvakovce ako jednotkou územnej samosprávy. Rozsah dokazovania bol vykonaný v súlade s procesnou ekonómiou a koncentráciou konania. Samotný žalobca, resp. jeho právny zástupca navyše v závere pojednávania, ktoré sa konalo dňa 21.5.2018 vyhlásil, že nemá návrhy na doplnenie dokazovania. Úvahy o rozpore obsahu zápisnice z pojednávania, resp. o tom, že v nich mal zákonný sudca autonómne nadiktovať priamo do zápisnice to, čo zástupca žalobcu na pojednávaní sám nevyslovil, resp. s tým nevyslovil súhlas, považuje žalovaný za nemiestne osočovanie zákonného sudcu hraničiace so zásahom do spoločenských vzťahov chránených Trestným zákonom. Konštatoval, že skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. S poukazom na vyššie uvedené, právne vzťahy odôvodnenie rozsudku je dostačujúce a nie je možné ho považovať za arbitrárne. Čo do oprávnenosti samotného nároku žalobcu ako nároku na ochranu osobnosti z obsahu spisu je zrejmy celý rád substancovaných tvrdení potvrdených dôkazmi, ktoré vylučujú nárok na ochranu osobnosti a nárok na náhradu nemajetkovej ujmy. Tieto tvrdenia boli zhrnuté v záverečných písomných podaniach a rovnako boli označené dôkazy na preukázanie pravdivosti týchto tvrdení. V týchto podaniach a v prílohách je podrobne opísaný vzťah žalobcu k obci E., jeho postavenie vo vzťahu k meritu veci ako osoby verejného záujmu, ktorá musí zniesť vyššiu mieru kritiky. Žalobcovo tvrdenie, že nikdy nebol a nemohol byť osobou nakladajúcou s verejnými prostriedkami, argumentácií na to nadväzujúcej vo vzťahu k posúdeniu, či žalobca bol povinný strpieť vyššiu mieru zásahu do práva na ochranu osobnosti, je nepodstatné. Obecné zastupiteľstvo ako orgán územnej samosprávy poverilo žalobcu na plnenie úloh verejného záujmu a za tým účelom boli so žalobcom uzatvárané odplatné právne vzťahy so strany starostu, ktoré v konečnom dôsledku zaplatili všetci občania. Žalobcovi boli zverené dôležité úlohy týkajúce sa značného majetku obce, preto prirovnanie k brigádnikovi či k osobám gastronomických, technických a pomocných zamestnaní vo vzťahu k obci je naozaj absurdné. O efektívnosti a výsledkoch práce žalobcu svedčí aj samotný obsah relácie PALBA, ktorá je súčasťou spisu. K zásahu do osobnostných práv žalobcu nedošlo. Výsluch žalovaného pred Okresným súdom Vranov nad Topľou dňa 28.6.2017 nasledoval bezprostredne po výsluchu svedka - bývalého starostu obce E., a to A. R.. Žalovaný hodnotiaci úsudkami bezprostredne reagoval na skutkové tvrdenia uvádzané A. R. a hodnotiace úsudky označené žalobcom, ktorými malo podľa neho dôjsť k zásahu do práva na ochranu osobnosti sa z väčšej časti vôbec netýkajú samotného žalobcu, ale bývalého starostu obce, ktorý vypovedal pred žalovaným. V nadväznosti na uvedené tak žalobca nemá aktívnu vecnú legitímáciu vo vzťahu k tvrdeniam týkajúcim sa inej fyzickej osoby, ktorá bola navyše v predmetnom období verejným činiteľom a zamestnávateľom samotného žalobcu. Predmetný výrok, ktorý mal údajne zasahovať do práv žalobcu, bol prednesený pred 3 osobami vrátane žalobcu samotného, ak sa nepočítajú účastníci konania, pričom žalobca sa domáha zverejnenia ospravedlnenia na internetovom portáli tretích osôb dostupnom širokej verejnosti a zaplateniu nemajetkovej ujmy vo výške 5.000,- Eur, čo je v zjavnom nepomere. Je potrebné rozlišovať medzi neoprávneným zásahom do osobnostných práv na jednej strane a oprávnenou kritikou na strane druhej, pričom rozdiel medzi uvedenými formami je potrebné vidieť v miere pravdivosti, vecnosti, objektívnosti a v ciele, ktorý je konkrétnym prejavom sledovaný. Nemožno priznať právo na ochranu občianovi, ktorý konal protispoločensky, pričom zverejnenie takýchto skutočností je kritikou oprávnenou. Oprávnená kritika vychádza z pravdivých premís a zároveň z nich podľa zásad logického myslenia vyvodzuje správnu konklúziu.

11. Vyjadrenie žalovaného k odvolaniu žalobcu bolo doručené na možné vyjadrenie žalobcovi prostredníctvom jeho právneho zástupcu, ďalšie vyjadrenia do spisu predložené neboli.

12. Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 379 a nasl. C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 385 C.s.p. a contrario s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 07.07.2020 a zistil, že odvolanie žalobcu v napadnutej časti, t.j. vo výroku IV., ktorým súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol a vo výroku V. čo do trov konania, nie je dôvodné.

13. Zároveň odvolací súd zistil, že vo výroku V. došlo vzhľadom na odôvodnenie priznania trov žalovanému vo vzťahu k žalobcovi v bode 25. k chybe v písaní, ktorá postupom podľa § 224 C.s.p. opravil a výrok doplnil.

14. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal

suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

15. V danom prípade bol napadnutý iba výrok IV. a V. rozsudku. Vo zvyšných výrokoch nadobudol rozsudok právoplatnosť.

16. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym procesným postupom súdu prvej inštancie, keď neaplikoval ust. § 181 a § 182 CSP. Zároveň k namietaným nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

17. Žalobca zároveň tvrdí, že rozsudok súdu prvej inštancie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávny právny posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 27. júla 2011, sp. zn. 7Cdo/7/2010).

18. Žalobca namieta, že bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces v dôsledku neuvedenia skutočností pri predbežnom právnom posúdení veci, resp. v priebehu konania, keď súd prvej inštancie neuviedol ako predbežne právne vec posúdil. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6Cdo/17/2017, v zmysle ktorého ku zhojeniu uvedeného nedostatku dochádza samotným rozhodnutím súdu prvej inštancie, v dôsledku ktorého v zmysle ust. § 220 ods. 2 C.s.p. je povinný súd v odôvodnení rozhodnutia okrem iného uviesť, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Náprava prípadného nesprávneho postupu súdu prvej inštancie v tomto smere je daná tiež možnosťou podania odvolania ako riadneho opravného prostriedku, ktorý žalobca v predmetnej veci aj riadne využil. Preto odvolacia námietka žalobcu vo vzťahu k aplikácii ust. § 181 C.s.p. po tom, čo podal odvolanie z dôvodov ako ich popísal odvolací súd vyššie, nie je dôvodná. Nedôvodná je aj námietka žalobcu vo vzťahu k neakceptácii ust. § 182 súdom prvej inštancie, teda, že uznesenie, ktorým sa končí dokazovanie, súd vyhlási na záver pojednávania. Vznikom tohto ustanovenia v novej právnej úprave je, že podľa ust. § 154 C.s.p. upravujúceho zákonnú koncentráciu konania prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Zákonná koncentrácia konania predstavuje objektívnu časovú hranicu pre uplatnenie prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany, ktorá môže byť ešte sprísnená uplatnením sudcovskej koncentrácie. Uznesenie o vyhlásení dokazovania za skončené má byť poznamenané v zápisnici o pojednávaní, pričom ide o uznesenie, ktorým sa iba upravuje vedenie konania. Teda praktická aplikácia tohto ustanovenia spočíva v tom, že pokiaľ súd prvej inštancie nevyhlásil dokazovanie za skončené, mal možnosť žalobca, ale i žalovaný uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, teda žalobca tak mohol urobiť aj v odvolaní. Tu žalobca síce uvádza, že pred rozhodnutím vo veci samej dňa 19.09.2018 nemal možnosť trvať na svojom procesnom návrhu týkajúcom sa pripojenia zvukového záznamu pojednávania Okresného súdu Vranov nad Topľou sp.zn. 8Cb/60/2015 zo dňa 28.06.2016, keďže nebol konajúcim súdom vopred upozornený na ukončenie dokazovania súdom prvej inštancie a mohla byť mu tým odňatá možnosť konať pred súdom, ale z obsahu odvolania nevyplýva, že by žalobca trval na tom, aby bol pripojený zvukový záznam z pojednávania Okresného súdu Vranov nad Topľou sp.zn. 8Cb/60/2015 zo dňa 28.06.2016. Aj keď sám argumentoval neuskutočnením dokazovania podľa ust. § 182 C.s.p. a namietal, že zástupca žalobcu nevysslovil prednes zaprotokolovaný do zápisnice dňa 19.09.2018. Teda nežiadal, aby súd rozhodol s tým, že žalobca nemá ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania alebo že ďalšie návrhy na dokazovanie nemá, ako to má vyplývať zo zvukového záznamu z pojednávania zo dňa 19.09.2018 od 1:00:55 a nasledujúci. Preto nemá praktický význam ani námietka žalobcu, že citovaný prednes namiesto zástupcu žalobcu bol nadiktovaný do zápisnice autonómne a priamo súdom prvej inštancie bez toho, aby ho zástupca žalobcu predtým na pojednávaní sám vyslovil, resp., aby s

ním zástupca žalobcu na pojednávaní vyslovil svoj súhlas. Nejednalo by sa teda o novoty v odvolacom konaní tak ako je to uvedené v ust. § 366 C.s.p. Pri úvahe o možnosti zrušenia rozhodnutia v napadnutej časti tak, ako to navrhol žalobca z dôvodu procesných pochybností súdu prvej inštancie odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4MCdo/17/2014, s ktorým sa plne stotožňuje. Rozhodnutie nesmie byť nikdy samoúčelné a vždy musí viesť k vytvoreniu stavu, v ktorom bude možné odstrániť nesprávnosť procesného alebo hmotnoprávneho charakteru, ktorá bola dôvodom pre kasačné rozhodnutie a nahradiť zrušené nesprávne a nezákonné rozhodnutie novým, zodpovedajúcim zákonu. Pokiaľ však pri preskúmaní napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že súd, ktorému sa vec po zrušení jeho rozhodnutia má vrátiť na ďalšie konanie, musí rozhodnúť rovnako ako v zrušovanom rozhodnutí, lebo iné rozhodnutie mu platný právny stav neumožní, nemá kasačné rozhodnutie opodstatnenie.

19. Odvolací súd má po oboznámení sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, odôvodnením napadnutého rozhodnutia za to, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci v napadnutej časti správne zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností a na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a prejednanú vec aj správne právne posúdil. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami súdu pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi súdu na strane druhej. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením uvedeným súdom prvej inštancie v bode 21., a to, že rozsudok tak ako žiadal rozhodnúť žalobca (výrok I., II. rozsudku) je nevykonateľný. Žalobca skutočne žiadal a nerozporuje to ani v odvolaní uložiť žalovanému povinnosť v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku uverejniť na oficiálnom webovom sídle obce E. a na oficiálnej úradnej tabuli obce E. po dobu 72 hodín ospravedlnenie s príslušným textom tak ako je to uvedené v bode I. a II. rozsudku. Odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že na oficiálnom webovom sídle a oficiálnej úradnej tabuli obce E. môže byť uložená výlučne len povinnosť obce E. a nie žalovanému ako fyzickej osobe tak ako je označený v žalobe. Zároveň správne súd prvej inštancie konštatoval, že to môže byť urobené len takým spôsobom, aby obec E. strpela uverejnenie správy určitého obsahu. Možno súhlasiť so záverom súdu prvej inštancie, že obec E. vo vzťahu k žalobcovi neporušila žiaden zákonný predpis a nič na svojej webovej stránke nezverejňovala. Zároveň nič nezverejnila ani na svojej úradnej tabuli. Teda žalovaný by nemohol splniť pre zásadný nedostatok svojich rozhodovacích a technických podmienok zverejnenie na webovej stránke a úradnej tabuli obce E.. To, či by uvedené zverejnenie vyžadovalo alebo nevyžadovalo súhlas poslancov obce je vo vzťahu k uvedenému právne irelevantné. Aj keď žalobca správne citoval ust. § 13 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov v svojom odvolaní a správne konštatuje, že starosta obce vykonáva okrem iného i správu obce a môže zverejňovať skutočnosti týkajúce sa správy obce (či už s predchádzajúcim alebo bez predchádzajúceho súhlasu poslancov obecného zastupiteľstva tak ako odvolací súd konštatoval vyššie, nie je rozhodujúce). V danom prípade zverejnenie ospravedlnenia žalovaného ako fyzickej osoby vo vzťahu k žalobcovi nie je podľa názoru odvolacieho súdu bez akýchkoľvek pochybností vykonávaním správy obce. Preto aj z tohto dôvodu je odvolacia námietka žalobcu nedôvodná. Právne irelevantná je aj otázka, či webová stránka Obce E. spĺňa ako nespĺňa štandardy vyplývajúce z výnosu Ministerstva financií Slovenskej republiky č. 55/2014 Z.z. Je nerozhodné, či sa jedná o stránku www.domasacity.sk/obce/kvakovce ako ju uvádza žalobca vo svojom odvolaní, alebo www.kvakovce.eu, o ktorej tvrdí žalovaný, že je oficiálnou webovou stránkou Obce E.. Žalovaný vypovedal na pojednávaní ako zástupca účastníka konania (teraz strany sporu). Jeho prednes si vypočul určitý okruh osôb. Tými osobami neboli všetci občania obce E., ktorí majú prístup k úradnej tabuli a webovej stránke obce.

20. Keďže bolo dôvodné žalobu zamietnuť z dôvodu nevykonateľnosti, nebolo potrebné zaoberať sa ďalšími dôvodmi na zamietnutie žaloby. Nad rámec uvedeného však odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že v danom prípade pri výpovedi žalovaného ako štatutárneho zástupcu Obce E. sa mohlo jednať iba o hodnotiaci úsudok, ktorý je vyjadrením subjektívneho názoru, a preto nepodlieha ani dokazovaniu. Tento môže byť neprimeraný iba v prípade absencie akéhokoľvek skutkového základu. V danom prípade sa však z dôvodu, že sa viedli konania, v ktorých bola Obec E. žalovaná, pričom ich obsah zaujímal žalobcu a zúčastnil sa ich ako verejnosť, skutkový základ, či už taký alebo onaký bol daný (pozri napríklad Hrico c/a SR z 20.07.2004).

21. Súd prvej inštancie správne rozhodol i čo do zamietnutia žaloby žalobcu ohľadom zaplataenia nemajetkovej ujmy žalovaným vo výške 5.000,- Eur. Žalobca skutočne nepredložil žiadny dôkaz o tom, že by ho výroky žalovaného ako starostu obce poškodzovali v zamestnaní, bydlisku, podnikaní alebo

iným spôsobom. Zároveň, pokiaľ bola žaloba zamietnutá, nie je dôvod na priznanie nemajetkovej ujmy žalobcovi vo vzťahu k žalovanému.

22. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, t.j. vo výroku IV., ktorým súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol a vo výroku V., ktorým súd prvej inštancie žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu s tým, že mu trovy prvoinštančného konania je povinný uhradiť žalobca (pozri bod 13.odôvodnenia) podľa ust. § 387 ods.1,2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

23. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 396 ods. 1 C.s.p. V odvolacom konaní úspešný žalovaný mal právo na náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu k neúspešnému žalobcovi v plnom rozsahu. Preto odvolací súd vyslovil, že priznáva žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

24. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.